

Bevezető

Egyértelmű dolgokat fogok mondani.

A labdarúgást gólrá játsszák. Elsősorban a csatárok feladata a góllövés. A góllövőket megkülönböztetett rajongással veszik körül a szurkolók.

Nem titok tehát, hogy ebben a könyvben a csatárokról lesz szó, pontosabban a magyar labdarúgás legendás csatársorairól.

A kezdeti időkben még öt támadóval futottak ki a pályára a csapatok, majd a taktikai variációk elburjánzásával ez lecsökkent négyre, háromra, kettőre, sőt manapság nem ritka az egycsatáros játék sem. Mi evezünk vissza a boldog békeidőkbe, amikor még a hadrend a 2–3–5, vagy pár évtizeddel később a 3–2–5 dívott.

Jó pár könyvet tele lehetne írni kiváló magyar csatárokkal, kezdve Schlosserrel és Schafferrel, folytatva Csehvel, Zsengellérrrel és Sárosival, hogy eljussunk Tichyig, Détáriig, Nyilasiig, Törőcsikig.

A szerzők ebben a könyvben viszont komplett csatárötösöket vettek górcső alá, olyanokat, amelyek tagjait a korabeli szurkolók álmukból felébresztve is fújták. Az is megesett, hogy a támadóalakzatnak külön nevet is adtak.

Aranylánc. A mai fiataloknak nem sokat mondhat ez az elnevezés, pedig az 1920-as években a szurkolók ámulva nézték az MTK híres támadóötösét. Vagy ki tudja rögtön felsorolni a Ferencváros híres T-be-tűs csatársorát?

Az 1948–1949-es Üllői úti bajnokcsapat tagjai jóval ismertebbek, ahogy az Albert Flórián, illetve Farkas János fémjelezte csatárötös is, no, meg az Újpesti Dózsa gólcsúcsot produkáló csatárkvintettjét is jó néhány szurkoló hibátlanul felmondja.

Hatszor öt, azaz harminc kiváló labdarúgó emlékét, emlékezetes mérkőzéseit eleveníti fel a könyv, ezáltal futballtörténeti áttekintést is adva a legjobb csatársorok bemutatásán keresztül.

Hetyei László